

La Bora, una noieta prehistòrica de la tribu dels laïtes que habitaven on avui és Barcelona, tenia un mamut com a mascota. Jugant, jugant, l'animalot va trencar tot de terrissa que s'estava eixugant al sol. La Bora va carregant-se'n les culpes, Per això la van castigar a ser expulsada del poblat... per un dia!

En Piru, un noieta de set anys alegre i decidit, la va acompanyar, i durant aquelles hores van passar força peripècies mentre s'enfilaven a la muntanya de l'Avi Bubú, que avui en diem Tibidabo. Un enorme linx, defensant les seves cries, els havia perseguit fins que es van ficar a la seva pròpia cova. Els va costar trobar-ne la sortida, però en ser fora, un ós s'abraonà damunt seu.

I, en un instant, l'ós jeia a terra, amb una llança clavada al coll!!!

No veien ningú! Els dos laïtes alçaren el cap i, enfilat dalt d'un arbre, s'adonaren d'un noieta d'uns dotze anys que els mirava amb posat satisfet.

—Bona feina, oi? Sóc en Tunk, del país dels lacets! I, vosaltres, qui sou?

Al cap de poca estona, tots tres xerraven com si es coneguessin de tota la vida. S'havien posat sobre una gran roca des d'on podien vigilar que no vingués cap fera. De tota manera, en Tunk tenia la llança a punt per si es presentava una sorpresa desagradable.

De sobte, aquest, s'alçà d'un bot mentre deia:

—No us mogueu! Darrere vostre hi ha un escorpí!

El noi agafà la llança, i amb el palmell de la punta donà un bon cop contra la roca i esclafà el perillós animal.

—Que la trencaràs! —exclamà la Bora.

—Què, la llança? —preguntà tot estranyat, en Tunk.

—És clar! —digué la noia enfadada—. No s'hi val a donar cops tan forts amb la punta de la llança!... encara no comprenc com no l'has trencada!

—Quant t'hi jugues, que tu no la podries trencar per molts cops que li donessis?

—Quina gran cosa! N'he trencat més d'una dotzena jo, ja veus!

—Mira el que faig, jo!

En Tunk agafà una pedra bastant grossa i la deixà caure sobre la punta de la llança. Driiinc!, se sentí. I la punta de la llança no es trencà. Els dos petits no s'ho acabaven de creure.

—Quina pedra més estranya! —féu en Piru.

—És que no ho és de pedra! Al vostre país no el coneixeu el coure?

—El coure? Què és el coure?

—Reno! —exclamà en Tunk—. Sí que n'esteu d'endarrerits a casa vostra! Aleshores en Tunk explicà que, ja feia molt temps, un home lacet, molt savi, havia descobert una mena de pedra vermella que, si s'escalfava molt, es desfeia i quan es refredava, hom ja no la podia trencar!

—L'home que ha descobert el coure, ara viu a la Muntanya Sagrada—. I alçant el braç, en Tunk assenyala la muntanya que s'alçava entre les boires.

—Darrere la Muntanya Sagrada hi ha el poblat de la meva tribu!

—De tan lluny has vingut? —preguntà la Bora, admirada. —A nosaltres no ens deixarien anar tan lluny!

—I ara! —exclamà en Tunk sorprès—. Si que són estranys, els de la vostra tribu! Poc avançareu vosaltres, els laïtes, si no us moveu de casa! Nosaltres, els lacets, hem après moltes coses anant pel món.

—I quines coses? —preguntà en Piru, a qui brillaven els ulls de curiositat.

—Doncs... el pa, per exemple!

—El pa? —exclamaren els dos laïtes, alhora.

En Tunk hagué d'explicar com, durant un llarg viatge havien trobat una tribu que havia descobert la manera de fer el pa. I després del pa, el vi...

En Tunk no es cansava d'explicar coses als dos laïtes, i aquests d'escoltar-lo. Però, finalment, el noi lacet digué:

—Bé, per avui ja està bé! Ara, el que hem de fer és preparar-nos per passar la nit. S'està fent fosc per moments!

—I com ho farem, Tunk? —féu la Bora tota esverada—. Per aquí no veig cap arbre que sigui prou alt...

—Prou alt per a què? —preguntà en Tunk tot estranyat.— Ja en sou d'estranyos, els laïtes! Farem un bon foc, i jo em quedaré a prendre cura que el foc no s'apagui. No tingueu por, que no s'acostarà cap fera mentre el foc sigui encès!

—Sí que sou llestos al vostre país! —féu en Piru, tot admirat.

SEBASTIÀ SORRIBAS: *Viatge al país dels lacets*

Nom i cognoms:

1 Contesta aquestes preguntes:

a) Amb qui jugava la Bora quan es va trencar la terrissa?

b) Com la van castigar?

c) Qui la va acompanyar?

d) De quina tribu era el noi que van conèixer? On vivia?

e) Què coneixia en Tunk que els nens laïtes desconeixien?

2 De quins animals salva en Tunk als seus nous amics?

D'un mamut, un linx, un ós i un escorpí.

D'un linx i un escorpí.

D'un ós i un escorpí.

D'un ós, un linx i un escorpí.

▪ Com els aconsegueix salvar?

Nom i cognoms:

3 Pensa i opina:

- Quina tribu et sembla que viu millor, la de la Bora i en Piru o la d'en Tunk? Què t'ho fa pensar?

- En Tunk diu als nens laïtes que anant pel món s'aprenen coses. Hi estàs d'acord? Explica-ho:

4 Imagina què més podria saber en Tunk que els altres nens desconeixien i explica-ho:
